VI
TROBADA DE RESIDENTS DE NEFROLOGIA DE CATALUNYA
16 de Maig de 2018
Hospital Arnau de Vilanova de Lleida

XXXIV
REUNIÓ ANUAL DE LA SOCIETAT CATALANA DE NEFROLOGIA
17 i 18 de Maig de 2018
La Llotja de Lleida

www.socane.cat

BENEFICI DE LA DIÀLISI PERITONEAL EN L'ESTAT INFLAMATORI DE PACIENTS AMB INSUFICIÈNCIA CARDÍACA CRÒNICA REFRACTÀRIA

Quero M, Rama I, Lloberas N, Fontova P, González C, Montero N, Hueso M, Cruzado JM
Hospital Universitari de Bellvitge

Introducció i objectius: El tractament de la insuficiència cardíaca crònica refractària (ICCr) amb diàlisi peritoneal (DP) sembla tenir un efecte beneficiós superior a l'obtingut per la ultrafiltració per se, amb una millora en els paràmetres inflamatoris probablement en relació amb l'adaptació neurohormonal. Les cèl·lules dendrítiques (CD) són cèl·lules presentadores d'antígens, essencials per a l'inici i manteniment de respostes innates i adquirides, i claus en l'estudi de situacions que involucren inflamació. L'objectiu d'aquest estudi és aprofundir en la fisiopatologia del benefici del tractament de la ICCr amb la DP mitjançant l'estudi de la resposta inflamatòria. Mètodes: Analitzem 4 pacients amb ICCr inclosos en el programa de DP de l'Hospital Universitari de Bellvitge. L'estudi inmunoinflamatori es va avaluar a l'inici, 4 mesos i l'any d'inici de la tècnica, en relació a: -Avaluació del benefici de la congestió: Mitjançant bioimpedància i anàlisi d'alteracions en la pressió intra-abdominal abans i després del tractament. També analitzant número d'hospitalitzacions i classe funcional. -Estudi d'immunitat innata: activació o reducció de la maduració de les CD, i l'estudi de l'alliberament de citocines implicades en la resposta TH1/TH2/TH17. Resultats: En els pacients amb ICCr tractats amb DP s'objectivà una reducció de l'hospitalització (de 6 ingressos a 0); milloria de la FEVE (30 a 40%), PAP (50 a 40mmHg) i millora de 2 graus de la classe funcional (NYHA) (de 4 a 2), destacant optimització de l'estat de congestió (per bioimpendància i disminució de PIA). Analíticament crida l'atenció disminució del pèptid natriurètic i TNF i increment de l'albúmina i la renalasa i a nivell experimental, destaca una reducció de la maduració de les CD del 15% (pre-tractament) al 3% (post-tractament). Aquests resultats preliminars podrien proporcionar una base perquè sorgeixin nous estudis, que avaluïn l'eficàcia d'aquesta tècnica en aquest escenari particular.